

ONE FACET OF POLITICAL DISCUSSION

in South Africa has become increasingly obvious during the last year. This is the assumption by most white South Africans that it is no longer possible to argue the merits of Separate Development as a policy. The assumption that apartheid is permanent and irrevocable, and that there is now no other possible solution to our problem is widespread. It is assumed that dialogue can only be on the extent of future partition, the sincerity of the government and the morality or efficiency of the methods used in carrying out these stated ends. This is not so. A positive policy of integration offering justice to all South Africans is perfectly practical and can be advocated and defended on entirely rational grounds.

It seems that the average white South African has been brainwashed by constant propaganda into believing that we have gone too far along the path of separate development ever to return. In fact, South Africa has barely begun on the course laid down in the Tomlinson report and it is open to doubt whether there is any real sincerity of intention on the government's part to implement this report.

It seems that the "separation" is only intended to ensure that no African has any rights in any "white" area, but at the same time to make sure that African labour is readily available for the needs of "white" industry. "Development" in the African areas proceeds at a snail's pace. There is no evidence of any true intent to make these areas self-supporting and only a minimum of window dressing has been done.

It has been announced that "Apartheid" is to be taught in schools as part of the history curriculum. Apartheid is another name for separate development and is the contemporary policy of a political party; it should find no place in school curricula. It is quite impossible to teach such a policy dispassionately in our present situation and time has not yet given us the necessary perspective to judge its success, or failure, or effect. It is, in fact, not history! There can be no testing of historical truth in the teaching of present political situations. At best, there can be intelligent speculation and argument, at worst, a shocking misuse of our educational system which becomes a vehicle for Nationalist party propaganda.

We are appalled at the prospect of further indoctrination of our children. It is even more appalling that this latest erosion of the freedom of thought will be accepted without question by the great majority of white South Africans.

EEN ASPEK van die politieke besprekings in Suid-Afrika het in die afgelope jaar steeds duideliker geword. Dit is die veronderstelling, onder die meeste blanke Suid-Afrikaners, dat dit nie langer moontlik is om te argumenteer oor die meriete van aparte ontwikkeling as staatsbeleid nie. Dit word algemeen aangeneem dat apartheid blywend en onherroeplik is, en dat geen ander oplossing van ons probleme nog kan bestaan nie. Dit word aanvaar dat daar alleen nog besprekings kan gehou word oor die mate van toekomstige verdeling, oor die opregtheid van die regering en oor die sedelikheid of die doeltreffendheid van die wyse waarop die verklaarde doeleindes uitgevoer word. Dit is nie die geval nie. 'n Positiewe integrasie-beleid wat alle Suid-Afrikaners hul regte aanbied bly prakties uitvoerbaar en kan volgens grondige redes voorgestaan en verdedig word.

Afsonderlike ontwikkeling is nou nie en sal ook nooit uitvoerbaar wees nie. Suid-Afrika se ekonomie is geïntegreer en sal so bly. Die regering probeer hulself en die publiek in die waan te bring dat "afsondering" bestaan, maar die waan bestaan slegs op papier. Ons gemeenskap bestaan uit één geheel wat alleen kan voortbestaan met hulp van die bydrae van al ons mense.

Dit sou blyk dat die gewone blanke Suid-Afrikaner so beïnvloed is deur gedurige propaganda dat hy glo dat ons te ver gevorder het langs die pad van afsonderlike ontwikkeling om ooit te kan terugkeer. Die feit is dat Suid-Afrika skaars die eerste trede op die pad geneem het, wat in die Tomlinson verslag aanbeveel is. Die twyfelagtig of dit die regering erns is om die aanbevelings in hierdie verslag uit te voer.

Dit sou blyk dat die „afsondering” slegs die doel voor oë het om te verseker dat geen Bantoe enige regte in enige „blanke” gebied sal hê nie, maar tegelykertyd seker te maak dat Bantoe arbeid altyd beskikbaar sal wees vir die behoeftes van „blanke” industrie. „Ontwikkeling” in die Bantoe gebiede vind plaas met die spoed van 'n skilpad. Daar is geen teken van 'n ware voorneme om hierdie gebiede ekonomies onafhanklik te maak nie en slegs die mins moontlike is dusver gedoen net vir reklame.

Dis onlangs aangekondig dat „Apartheid” deel sal uitmaak van die geskiedenisleerplan in ons skole. Apartheid is 'n ander naam vir afsonderlike ontwikkeling en is die huidige beleid van één politieke party; dit verdien geen plaas in die skool leerplan nie. Dis onmoontlik om so'n beleid sonder emosie te bespreek in huidige omstandighede; die tyd het ons nog nie die nodige

Continued on page 6